

חכמת נשים

דברים יקרים מלך אל לך
מאת הרבנית
נעמי טמואלי תליט"א
אסת חנר למור ועט"ר
הגה"צ רבינו
בניהו טמואלי תליט"א
ראש ישיבת המקובלים
נהר שלום תככ"ץ

גליון מס' 235

פרשת קורח התשוב"ג

חכמת נשים בנתה ביתה

בפרשתנו רש"י הקדוש אומר: פרשת קורח יפה נדרשת. בפרשה זו הרבה דרשות וסיפורים. הפרשה שמדברת אודות מחלוקת קורח וכל עדתו. המחלוקת המפורסמת ביותר בהיסטוריה הדורות.

הפלא הוא שהמחלוקת היתה של קורח ועדתו, ולא של קורח ומשה רבינו, כי משה רבינו אפילו לא לקח צד במחלוקת.

אבל בדברי חז"ל רואים כאן דבר מדהים, כי בכוחה של האשה להרוס ולבנות, האשה מצד אחד יכולה למשוך את האדם לעשות מעשים רעים וללכת אחר יצרו, ומצד שני יכולה גם כן למשוך את ליבו לעבודת ה', ולא לפו תורה, ולהובילו בדרך הישר.

וכן מספרים חז"ל במדרשים ובגמרא על הפסוק במשלי:

חכמת נשים בנתה ביתה - זו אשתו של און בן פלת. ואוולת בידה תהרסנה - זו אשתו של קרח.

כי אשתו של קרח היא שהציתה את אש המחלוקת, שכשראתה שגלחו את כל שערו ואפילו את גבות עיניו, כאשר ציוה הקב"ה לגלח את הלויים (בפרשת בהעלותך) "והעבירו תער על כל בשרם", אמרה לו, ראה מה שעשה לך משה, עיטר את אהרן אחיו בכל מיני בגדים, ואלו לך, העביר ממך את כל השערות, ותתבונן איך אתה נראה כמו קְלָבָּסָה.

הציעה לו אשתו להמריד את כל העם נגד משה ואהרן, וזאת ע"י שיספר להם סיפור של שקר שלא היה ולא נברא.

מעשה באלמנה עניה ולה שתי בנות. סוף סוף נזדמן לה חלקת אדמה קטנה, וחשבה שבזה תוכל להתפרנס. כשהגיע זמן הקציר בא הכהן ואמר לה שצריך לתת תרומה ומעשר ראשון ומעשר שני וכו'. לאחר שנתנה, אמרו לה, את צריכה לתת מהתבואה לקט שכחה ופאה. כשראתה שיש לה הפסדים גדולים מהאדמה, מכרה אותה וקנתה בה כבשה כדי שירוח לה ממנה. כשבאה לגזוז את הצמר, אמר לה הכהן, כתוב "ראשית גז צאנך תתן לו" - לכהן. בלית ברירה נתנה לו. לאחר שנה המליטה הבהמה ולד, בא הכהן ולקח את הולד, שהרי הבכור לכהן. כשראתה כך החליטה לשחוט את הבהמה, אמר לה הכהן, הזרוע הלחיים והקיבה הם לכהן. כיון שראתה כן, מרוב צערה אמרה "הכל חרם!" אמר לה הכהן, כתוב "כל חרם בישראל לך יהיה", ולקח את כל הבהמה, והניחה בוכה היא ושתי בנותיה ולא נשאר בידה כלום, ויש אומרים שסיפר קרח ששתי בנותיה מתו ברעב. וכששמעו כולם את המעשה הנורא הזה האמינו לו (ילקוט שמעוני טז. מדרש תנחומא ו).

כמובן הכל היה שקר וכזב, שהרי לא יתכן שהיה כן, משום

אשר
חילי
מי ימצא
זרחוק
מפנינים
מכרה

המשך בעמוד הבא

חכמת נשים

שלעם ישראל במדבר לא היתה להם אדמה שראויה לחרישה לגידול זרעים ולתת מעשר, וכמו שהנביא אומר "כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעורין לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה" ובודאי לא היה שיין עדיין לקיים מצוות תרומות ומעשרות שאינם נוהגות אלא בארץ ישראל. ומה שסיפר להם ששתי בנותיה מתו ברעב זה גם לא יתכן, משום שאז כולם היו אוכלים את המן ולא היו צריכים לאכול בהמות. ועם כל זה, מכוחה של לשה"ר - שכולם האמינו לשקרים הגלויים שלו.

ומה קרה איתו לבסוף? נכנס הוא וכל אשר לו מתחת לאדמה.

אבל און בן פלת ניצל בזכות אשתו כמ"ש הגמרא: (סנהדרין קט:): ואון - שישב באנינות פרש"י שעשה תשובה על שהיה עמהם תחילה בעצה. פלת - שנעשו לו פלאות. בן ראובן - בן שראה והבין שאין מנהגם כשורה ופירש מהם.

אמר רב: און בן פלת אשתו הצילתו. אמרה ליה, מאי נפקא לך מינה, אי מר רבה אנת תלמידא ואי מר רבה אנת תלמידא. [אמרה לו: מה משנה לך אם מר הוא רב אתה תלמידו ואם מר הוא רב אתה תלמידו, דהיינו בין כך ובין כך אין לך שררה]

אמר לה, מאי אעביד הואי בעצה ואשתבעי ליה בהדייהו [אמר לה: מה אעשה הייתי עמהם בעצה ונשבעתי להם שאם יקראוני אלך עמהם]. אמרה ליה, ידענא דכולא כנישתא קדישתא וניהו [אמרה לה - ידעתי כי כל העדה קדושים הם] דכתיב: "כי כל העדה כולם קדושים". אמרה ליה: תיב דאנא מצילנא לך, אשקיתיה חמרא וארויתיה ואגניתיה גואי אותבה על בבא וסתרתה למזיה [אמרה לו: שב שאני מצילה אותך, השקתו יין ושיכרתו והחביאה אותו בפנים ישבה פתח הבית וסתרה שעה] כל דאתא חזייה הדר [כל מי שראה אותה חזר, לרוב הצניעות שהיתה ביניהם] אדהכי והכי אבצעו להו. [ובנתיים נבלעו כולם באדמה].

זוהי מעלתה וכוחה של האשה, שביד האשה להטות לב בעלה לדרכים הנוכחים והישרים, ולהעמיד את ביתה על דת ישראל והצניעות, וכל משפחתה ילכו בעקבותיה.

נוצל את הכוח שיש לנו בידיים, להשפיע על בנינו ובנותינו, ועל הבעל, שידבק בה' ובתורתו, נחפש תמיד את דרך הצניעות, התורה והמצוות, ונזכה את משפחתנו בחיים רוחניים וקדושים ולחיי העולם הבא. אמן.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחידוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זע"א

אשה מעוברת, בסוף החודש השישי להריונה, החליקה ומעדה, ומעוצמת הנפילה קבלה שטף דם רציני והוחשה במהירות לביה"ח.

בינתיים, הגיעה הידיעה לאזני הבעל, אשר חשש מאוד לגורל אשתו ולשלום עוברה, ובו במקום החליט להחיש פעמיו אל בית רבינו ולשואלו, האם כדאי יהיה לנתח את האשה כדי להציל את העובר.

והנה בבואו אל רבינו שמע אותו אומר לו במאור פנים "כבר גמרנו, הכל בסדר". הבעל תמה בלבו לפשר הדברים האלו, אך מדוחק השעה לא התמהמה, ורץ מיד לביה"ח לראות את אשתו. בהגיעו לביה"ח, התברר לו אחרית דבר מראשיתו, בדיוק כאשר שהה אצל רבנו נותחה אשתו בניתוח קיסרי, והעובר הוצא מבטנה. ולכן ענה לו הצדיק: "כבר גמרנו הכל בסדר", כי לא נותר עוד על מה להתייעץ.

ובסייעתא דשמיא, דברי רבנו לא שבו ריקם, וכפי שהבטיח שהכל בסדר כך היה, התינוק שנולד פג גדל באינקובטור עד אשר התפתח כראוי וכיום הינו בר קיימא.

עוגת נס קפה

המצרכים:

- 9 ביצים
- 3 כפות סוכר
- 1 וחצי כפיות תמצית וניל
- 1 וחצי כפיות נס קפה (להמיס בכוס וחצי מים רותחים)
- 3/4 כוס שמן
- 3 כוסות קמח
- 1 אבקת אפיה
- 3 כוסות קמח
- 1 אבקת אפיה
- 1 כוס אגוזי המלך קצוצים

אופן ההכנה:

הפרידי את הביצים בשתי קערות. הקציפי את החלבונים (הלבן) עם כוס סוכר (להוסיף את הסוכר בהדרגה עד לקבלת קצף קשה. ערבבי את שאר החומרים חוץ מהקמח עם החלמונים (הצהוב). אחר כך הוסיפי את הקצף הלבן על הצהוב וערבבי בתנועות קיפול, והוסיפי את הקמח בשלבים בערבוב בתנועות קיפול, עד לקבלת תערובת אחידה. הכניסי לתבנית אפייה ואפי בתנור שחומם על 180 מעלות למשך 40 דקות.

לבריאות ובהצלחה
שבת שלום